

stedlige Rigsdagsmænd kom til Stede, og i et Foredrag paa Stedet udviklede Vandbygningsdirektør Otterstrøm, hvor farefuld en Gennemskæring vilde blive, selv om den blev foretagen noget sydligere end Hvide Sande paa et Sted, hvor man var udfør mindre dybt Vand i Fjorden. Men Foredraget skurrede naturligvis i deres Øren, som vilde have en Gennemskæring udført.

I 1905 dannedes saa det Christensenske Ministerium med Høgsbro som Minister for offentlige Arbejder, og Aaret efter blev Otterstrøm tvungen til at tage sin Afsked. Ministeren for offentlige Arbejder betydede ham, at han var i Overensstemmelse med Konseilspræsidenten, eller det var rettere sagt efter dennes Tilskyndelse, det blev meddelt Otterstrøm, at han maatte trække sig tilbage fra sit Embede. Otterstrøm indgav saa sin Begæring om Afsked og fik den, saa vidt jeg husker, fra 1. Juni, og i Efteraaret tog man saa fat. Ved en Skrivelse af 20. November 1906 foreslog Minister Høgsbro Finansudvalget, at der blev givet Ministeriet en Bevilling paa 217,000 Kr. til Tilvebringelse af et nyt Udløb paa 7 Fods Dybde med en Bundbredde paa 50 Fod fra Ringkøbing Fjord ved Skodbjergene paa Holmslands Klit, og samtidig skulde Nymindestrømmen lukkes. Forslaget vandt imidlertid ikke Bifald hos Finansudvalget og blev under Finanslovens anden Behandling taget tilbage af Ministeren.

Vandbygningsvæsenet havde udarbejdet et Projekt til et 7 Fod dybt Udløb med befæstede Skraaninger og Bund af 200 Fods Bredde samt med Moler paa hver Side af Munden i Havet, og det vilde koste 3,625,000 Kr.

I den Skrivelse, hvori Ministeren forelagde det Forslag, jeg nylig nævnede, for Finansudvalget, fremsætter han følgende om de Indvendinger, man havde fremsat mod denne Gennemskæring: for det første, at et saadant Udløb maa befrygtes at ville danne Udgangspunktet for en videre Ødelæggelse af Holmslands Klit, for det andet, at Vandet under vestlige og nordvestlige Vinde med høje Vandstande i forøget Grad vil blive drevet ind over Engene uden som hidtil at kunne løbe af gennem Gødelen ad Nymindestrømmen ud i Havet, for det tredje, at Løbet vil bevirke forøget Vinteroversvømmelse og saa megen Forøgelse af Vandets Saltholdighed, at den lave, dyrkede Mark derved vil lide Skade, og for det fjerde og sidste, at et nyt Udløb omvendt til andre Tider vil bevirke en saa stor Sænkning af Vandstanden i Fjorden, at store Arealer ville komme til at lide af Tørke. Men

Høgsbro fejede alle disse Indvendinger bort med den Bemærkning, at Frygten maatte betegnes som grundløs eller i hvert Fald som meget overdreven. Det ses dog ikke, at han har nogen Autoritet at holde sig til. Men i de Tider var man heller ikke altid saa nøjeregnende med, hvad man paatog sig Ansvar for; Politikere burde vistnok i det hele respektere Ansvarsfølelsen lidt mere, end vi gøre, og lægge Ansvar paa de rette Steder.

Maa jeg uden i øvrigt at komme ind paa Sagen nævne et lille Eksempel paa, hvad jeg mener med at lægge Ansvar paa de rigtige Steder. Forleden Dag udtalte den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at han paatager sig Ansvar for en nylig stedfunden Ansættelse fuldt ud; den paagældende, der blev ansat, var udmærket anbefalet. Men det, at man paatager sig det fulde Ansvar, er i Virkeligheden en Frase, der intet betyder, thi selvfølgelig er den paagældende godt anbefalet. Der er ingen, der søger en saadan Plads, uden at det, han sender ind af Anbefalinger, er fortræffeligt. Det, som det drejer sig om, er, hvorvidt Ministeren i det paagældende Tilfælde har ansat den bedst kvalificerede. Det er det, Ministeren skal have Ansvar for, og her nytter ikke en almindelig Bemærkning om, at Ministeren paatager sig Ansvar for denne Ansættelse. Kan Ministeren sige: Ministeriet kender og Tinget kender ikke de Ansøgninger, der ere komne ind om Pladsen, og jeg erklærer, at den bedst kvalificerede er ansat — saa er Sagen i Orden, thi det er Sagens Kærne. Kun hvis Ministeren i saadanne Tilfælde ansætter den bedst kvalificerede, har han røgtet sit Embede forsvarligt, men ikke hvis han forbi-gaar de bedst kvalificerede til Fordel for nogle mindre godt kvalificerede. Jeg har blot villet nævne dette Eksempel for at vise, hvorledes man undertiden tager alt for let paa dette Spørgsmaal om Ansvar.

Under Finanslovens anden Behandling i Foraaret 1907 fremhævede Ordføreren for Finansudvalget, Blem — Finansudvalget havde jo ikke tiltraadt Forslaget om denne Gennemskæring ved Skodbjergene —, at der manglede en Erklæring fra den nye Vandbygningsdirektør om, hvorvidt Gennemskæringen kunde foranledige en Oversvømmelse. Det var heller ikke klart, om man ikke, ved at vedtage Forslaget, bandt sig til Projektet med de 3,625,000 Kr., og det er ikke klart, siger han, om ikke Udløbet lukker sig ved Tilsanding. Ak ja,